

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

Среда, 17. јул 2019.

ХВАЛА – ЕМОТИВНИ ПРИЈАТЕЉУ!

Прича се да у политици нема емоција, е, овде, нећу да кажем, било је – додуше, увежбаних – али је било! Дај Боже да ова посета буде и покајање Француске за (не)дела према Србима! Не кажем да ће – довољно ми је година и довољно дуго се овим бавим, да бих у то могла тако олако веровати! Сад, у ову идилу уносити та сећања, скоро да је „злочин“! Али, обећано „решење“ за КосМет – некако ме спречава да – у лепоти – посете уживам?!

Ову ћу колумну почети са оним што је битно – тријумф Новака Ђоковића против Роџера Федерера – и публике (позната љубав Лондона према Србима) – у финалу Вимблдона који је трајао 5 сати и 7 минута, најдуже у историји овога спорта. Освојио је 16. гренд слем титулу у каријери, а пету на Вимблдону! Е – након овога – сутрадан, 15. јула, у српску престоницу, у дводневну посету, слетела нам је Француска у лику њеног председника Емануела Макрона. Ово је прва након оне фуриозне посете од неколико сати Жака Ширака, који је 2001. хтео да овери француско учешће у: НАТО рушењу српског руководства, отимању КосМета и довођењу „својих“ на власт у Србију?!

Након 18 година, дочекали смо и следећег председника на београдском аеродрому – у власништву француске државе! Потом смо га довели пред Палату Србија, и уз државне, војне почасте, 10 плотуна, одслушаних химни, француски председник, у корак са председником Србије Александром Вучићем (обучени као близанци – али бројеви различити), испред постројене српске гарде, сигурним кораком газио је црвени тепих, који је Београд подастро у његову част! Ма, не само ту – и на аеродрому подастрли смо му црвени тепих и микрофон – што и није баш уобичајена пракса у дипломатији! И нека. Лепо од нас, као домаћина.

Потом је ишло међусобно представљање делегација, прича иза затворених врата, која је, мимо протокола, трајала четири пута дуже (сат и по), кратка конференција за медије, размена 22 потписана споразума из привреде, културе, образовања, администрације, војно-техничке сарадње... У оквиру свега тога је и споразум о метроу у Београду, а и куповина познатих француских ракета „Мистрал“!

Затим је уследио обилазак Спомен-костурнице бранитељима Београда из Првог светског рата и посебно споменика хероини Милунки Савић, па Споменика захвалности Француској на Калемегдану, где је, пред више хиљада окупљених, одржао централни говор са којим је завршен званични сусрет. Сутрадан, 16. јула, неформална дружења, ручак и испраћај госта његовој кући.

Са опозицијом у Србији није се састао – нису му се „обратили на време“ – а и „стално су у контакту са француском амбасадом“ у Београду – откри он нама!

Све ово пропратило је 700 акредитованих домаћих и страних новинара. Чуvalo га је 5.000 српских полицајаца, плус француски специјалци. Мада, да је само до Срба – ни једнога не би морали ангажовати.

Прича се да у политици нема емоција, е, овде, нећу да кажем, било је – додуше, увежбаних – али је било! На Калемегдану испред Споменика захвалности Француској, врвило је од емоција! Било је и оних узвраћених од народа – неувежбаних – али их је било лепо осетити!

Добар део Макроновог говора био је на српском, солидно разумљивом, али бескрајно симпатичном, који, морам признати – прија! На српском, и помоћ око КосМета, лепо је звучала: „И та борба коју ћемо сада водити заједно, то је борба компромиса, које ћемо водити заједно, да нађемо решење.“

А тек ово: „Француска вас воли. Србија је исто тако у нашим срцима. Данас и заувек! Данас и заувек! Живела Србија! Живела Фронцуска! Живело наше пријателство заувек!“ Ма – убо – право у центар! Вежба је чудо! Да је ово све изговорио на француском, и да поверујем да га је понела емоција и спонтаност, али толики напор и вежбање да се науче све те српске речи које су, прецизно смишљене, па спаковане на папиру и циљано донесене у Београд на читање – труд је – не без неке?!

А на француском – е, ту је проговорила Француска! О проширењу ЕУ може да се прича тек кад се реформише, јер „28 чланица већ не функционишу“!

О КосМету: „Иницираћу са Немачком нови састанак, у оквиру посредовања ЕУ, за обнову дијалога који има за циљ да за неколико месеци нађе компромисно решење“?! Како је замишљено то решење „на брзака“, следи из наредне реченице: „И Србија и Косово су заиста европске државе и ми треба да гледамо да се то преведе у чињеницу“?! Хвала – емотивни – пријатељу?! И на брзини „за неколико месеци“ и на ово „две државе“?! Не знам колико ће вама година требати да обновите само једну запаљену Нотр Дам, али могли бисте и боље проћи да је тако у „половном“ стању баците на тржиште! Верујем да за њу не бисте мале паре добили! Чак мислим да би је моћне арапске државе радо купиле да постане њихово културно благо и епицентар око којег би се ширило насеље исламских миграната, па, ако Бог да, једног дана она буде и централна богомоља њихове, још једне, државе у којој ће слободно клањати! Кад сте се већ извежбали тргујући с нашим КосМетом, на којем није једна „Нотр Дам“, него небројено – што запаљених, што још незапаљених – штета да вам пракса пропадне, а да то не примените и у својој кући!

Ако се занемари моје „беспотребно“ цепидлачење, ова посета, била је изведена по сценарију који се поклапа са, нама својственом, илузијом о обостраној љубави – на којој уљуљкани, затворених очију, лебдимо цео један век?! Е, то је права љубав – слепило?! Јер: „Љубав је истинска само кад је слепа, она не подлеже никаквим мерама разума...“, како је говорио славни Јован Дучић! Браво – снимили сте нас до краја!

Сад, у ову идилу уносити сећање на сва „чинодејствовања“ Француске над Србима у последње три деценије, скоро да је „злочин“! Али, обећано „решење“ за КосМет – некако ме спречава да – у лепоти – посете уживам?! Признајем, није да се нисам и трудила! Дан-ноћ удри, удри, удри, још пре доласка „Француске“, не бих ли се сетила доброга, па да је по њему памтим, и – не нађох!

Имала је она и тајних и јавних заслуга у паковању наше трагедије! Од ових првих, највише ме интригирају прстићи њене тајне службе у планетарном „производу“ званом Сребреница?! Колики ли им је удео, мимо Клинтонa, у сценарију стрељања заробљене Алијине војске у Сребреници јула '95. и када је то тачно, ко све, с ким и како паковао Србима, још увек је неразјашњена работа о којој се говорка и наслућује!

А тек шта је оних које јој нису биле под велом тајне?! Француска је једна од држава НАТО-а која је бомбардовала Републику Српску од 29. августа до 30. септембра 1995. То

убијање Срба назвали су – „Операција намерна сила“! Е, не него је било случајно! Ма, свака вам част! Ако ништа друго, оно барем у давању имена – погрома над нашим народом – били сте искрени?! Сав губитак који сте тада поднели, био је два оборена сејача бомби Ф-16! Колико сте Срба тада поубијали – не знамо! Нисмо бројали – то су била времена када нам је било нормално да нас убијају?!

Ни четири године не прође – ево вас опет '99. у НАТО-агресији на тадашњу нам матичну државу која се звала СРЈ?! Убијали сте нас дан-ноћ 78 дана од 24. марта до 10. јуна! Француска је, одмах иза Америке, била најжешћи заговорник бомбардовања и разарања нам државе! Бранили сте Шиптаре и помагали им да Србима отму свети КосМет! Тадашњи вам председник Жак Ширак прославио се изјавом: „Срби су народ без закона и без вере. То је народ разбојника и терориста“?! А онда сте, мирне савести – међу првима – српски КосМет признали за шиптарску државу „Косова“?! Ваљда зато што ми Срби „немамо веру“ и зато да бисте нам трагове вере отели, избрисали и поклонили Шиптарима, да се ките нашом Богородицом Љевишком, Грачаницом, Пећком патријаршијом, Високим Дечанима... – целим КосМетом?!

Онда сте нам послали свога Бернара Кушнера – лекара без граница и без скрупула – да нам буде администратор те НАТО-ом извојеване шиптарске државолике творевине и то одмах након бомби '99. да за непуне две године – кезећи нам се у лице – заташка касапљење Срба по „жутим кућама“ које сте у органима распродавали по Планети?! Кад је завршио свој срамни посао, вратили сте га кући у нова висока државна задужења?!

А када сте, по српској потерници преко Иинтерпола, 2017. ухапсили монструма шиптарске терористичке УЧК Рамуша Харадинаја, уместо да га изручите Србији, због тешких злочина над Србима '98. и '99. на КиМ – пустили сте га на слободу након мажења, промоције и дизања рејтинга – да вам буде премијер и „државник“ вољене вам „државе“?!

А тај ваш упорни глас – и широко лобирање – да се место, темељ, траг, вертикала и српске културе и историје на КосМету – упише у шиптарско власништво у УНЕСКО-у – скоро да је тежи злочин од бомби којима сте нам обележили крај 20. века?!

А она стогодишњица прославе завршетка Првог светског рата прошле године у Паризу – када сте победницу Србију испод Тријумфалне капије гурнули на споредну бину, а Хашима Тачија посадили у почасни ред, тик иза Русије и Америке – и „Косова“ заставу уз српску обесили у Нотр Даму – најподлији је гест у новијој историји!!! Да се не понављам, писала сам о томе у колумни „Париско кукавичје јаје и српска 'обљуба“.

То су поруке примљене од Француске у три последње деценије?! А није да није битна порука коју шаље Запад преко државе која је једна од три нуклеарне силе НАТО-а, једина у ЕУ, након Брегзита, нуклеарна сила и стална чланица Савета безбедности УН!!!

Дај Боже да ова посета буде и покајање Француске за њена (не)дела према Србима! Не кажем да ће – довољно ми је година и довољно дуго се овим бавим, да бих у то могла тако олако веровати! Али, није да нема „материјала“ за тај, дубоко људски чин – који би лако нашао место у широкој српској души! И није да није у историји држава било да добар државник – у личним контактима – искупи грехе својих претходника и остави светао траг у историји своје државе!

Е, ја ћу до тада – уз мерење свих ових „поклона“ од француске државе – гласно да говорим и завршим ову колумну речима – слава великом Арно Гујону и свим Французима око њега – чији хуманитарни рад и помоћ Србима у гетоу под шиптарском окупацијом на мученичком КосМету – непроцењив су допринос – не само материјални!!!